

Ο Δ Η Σ Σ Ο Σ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΡΙΣ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετησία . . . λέβα 15 Εξάμηνος λέβα 8

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετησία φρ. χρ. 20 Εξάμηνος φρ. χρ. 12

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΒΑΡΝΑ—ΕΤΟΣ Δ' (ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β')

„ODISSOS“

Organe indépendant politique, commercial et littéraire
DES GRECS DE LA BULGARIE

ΙΔΙΟΥΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΑΝΗΣ

ΟΡΟΙ

Ο στίχος της Γ' σελίδος τιμάται λβ 1—
Δ' 40

Αι επανειλημμένα αγγελιαί και αι εκτε-
νεις διατριβαί πληρόνονται κατ' αποκοπήν.

Πέμπτη 25 Αυγούστου 1894—ΑΡΙΘ. 367

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΛΑΤΑΣ

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θά-
νατον ἑνὸς τῶν διαπρεπεστέρων ἀρ-
χιερέων τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας,
τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου Διονυ-
σίου Λάτα ἐπισυμβάντος τὴν πέμ-
πτην πρωινήν ὥραν τῆς 14 τρέχοντος.

Παιδιόθεν ἔχων κλίσιν εἰς τὸ ἱε-
ρατικὸν ἐπάγγελμα, ἐν νεαρᾷ ἡλι-
κίᾳ μετέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ κα-
τετάχθη εἰς τὴν ἀδελφότητα. Ὁρε-
γόμενος εὐρυτέρας παιδείας, ἦλθεν
ἐνταῦθα καὶ κατετάχθη εἰς τὸ ἐθνικὸν
πανεπιστήμιον. Σπουδάζων ἐν τῇ
ἐθνικῇ πανεπιστημίᾳ ἐκέρχυντε συγ-
χρόνως καὶ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τα-
κτικῶς ἐν τῇ ναφ τῆς Ἀγίας Εἰρή-
νης ἐν ᾧ καὶ ψάλτης δεξιὸς διετέ-
λει ἀποκτήσας ταχέως φήμην ἐξό-
χου ἱεροκλήρυκος κατακυλοῦντος τὰ
ὦτα τῶν πολυαριθμῶν ἀκροατῶν τε
διὰ τῆς μελιρρύτου φωνῆς του καὶ
τῆς εὐροίας τοῦ λόγου του. Τσσαύ-
τη ἦτο ἡ φήμη του ὡς ἱεροκλήρυ-
κος ὥστε δαπάναις τοῦ ἐν Παιραιῖ
μακαρίτου δημάρχου Λουκά Ράλλη
ἀπῆλθεν εἰς Γερμανίαν πρὸς συμ-
πλήρωσιν τῶν θεολογικῶν του σπου-
δῶν.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του προῦκειτο
νὰ διωρισθῇ καθηγητῆς τῆς θεολο-
γίας ἐν τῇ ἐθνικῇ πανεπιστημίᾳ
δυστυχῶς ὅμως ὁ Λάτας δὲν ἦτο
ὁ πρὸ τῆς εἰς Γερμανίαν μεταβά-
σεώς του. Φύσει νεωτεριστῆς καὶ
ἀγαπῶν τὴν φήμην καὶ τὸν περὶ τὸ
ἄνωμά του θόρυβον, ἤρξατο κατὰ
τὰς ὁμιλίας του νὰ νεωτερίζῃ.

Τὸ τοιοῦτον ἐγένεο ἀφορμὴ νὰ
αταιωθῇ ὁ διορισμός του εἰς τὴν
ἐδραν τῆς θεολογίας ἐν τῇ πανε-
πιστημίᾳ καὶ νὰ κληθῇ εἰς ἀπάν-
τησιν. Ἡ ἀπάντησις δὲ γενομένη ἐν
συντριβῇ καρδίας ἀπῆλλαξεν αὐτὸν
ἀπὸ πάσης περὶ αἰρέσεως μομφῆς.

Καὶ οὐ μόνον ὡς ἱεροκλήρυξ καὶ
ἀρχιερεὺς διέπρεψεν ὁ ἀποθανὼν
ἱεράρχης, ἀλλὰ καὶ ὡς συγγραφεὺς
καὶ δημοσιογράφος, διότι ἐκτός δια-
φόρων συγγραμμάτων του τὰ ὅποια
ἐδημοσίευσεν ἐξεδίδεν ἐνταῦθα καὶ
τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐφημερίδα Σιών,
ἐν ᾗ πολλὰ ζητήματα θεολογικά
ἐπραγματεύετο καὶ σπουδαίως συνε-
τέλει εἰς τὴν διάδοσιν τῶν χριστι-
ανικῶν γνώσεων. Κατὰ τὴν περυσί-
νην ἐκθεσιν τοῦ Σικάγου μετέβη αὐ-
τοδούλως ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐλ-
ληνικῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ ἐκεῖ συγ-
κροτηθὲν ἐκκλησιαστικὸν συνέδριον
ἐνθα διεκρίθη, ἐπιδείξας πλοῦτον
θεολογικῶν γνώσεων.

Επὶ τῆς σοροῦ τοῦ νεκροῦ αὐ-
τοῦ κατετέθησαν ἱκανοὶ στέφανοι,

ἐν οἷς διεκρίνοντο αἱ τῶν ἱσραηλιτικῶν
κοινοτήτων Κερκύρας καὶ Ζακύνθου.

Ἡ κηδεία ἐγένετο ἐκ τοῦ ναοῦ
τῆς Μητροπόλεως μεγαλοπρεπῆς καὶ
ἐπιβάλλουσα χωροστατοῦντος τοῦ Σ.
ἀρχιεπισκόπου Πατρῶν, ἐπὶ τούτῳ
μεταβάντος αὐτόθι. Προεπορεύοντο τῆς
νεκρώσεως πομπῆς αἱ μουσικαὶ τῶν
δύο Φιλαρμονικῶν ἀνακρουοῦσαι
πένθιμα ἐμβατήρια, καὶ ἠκολούθει
σύμπας ὁ κλήρος τῆς πόλεως, ὁ
στρατὶς καὶ πάντα αἱ πολιτικαὶ καὶ
στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ συνώδευσαι τὴν
ἐκφοράν τοῦ ἐπιφανοῦς νεκροῦ μὲν
χρὶ τοῦ Κοιμητηρίου.

Επικηδεῖον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ
Σ. ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν, ἐπιτα-
φίους δ' ἐξ ὀνόματος μὲν τοῦ πο-
λιτικοῦ συλλόγου „Λομβάρδος“ ὁ
ἐγκριτος λόγιος καὶ Νομάρχης Ἀρ-
τῆς κ. Φρειδερίκος Καρρέρ, μαστὸν
ἀληθειῶν καὶ ὑψηλῶν ἐννοιῶν συγ-
κινήσας βαθέως τὸ πλῆθος. Εἰς ὁ
νόματος δὲ τῆς Εβραϊκῆς κοινότη-
τος Κερκύρας καὶ τῆς παγκοσμίου
ἱσραηλιτικῆς ἐνότητος ὁ ἐκτακτος
ἐκ Κερκύρας ἀπεσταλμένος κ. Λά-
ζαρος Βαλαλῆς ἱσραηλίτης, καὶ τε-
λευταῖος ὁ δικηγόρος κ. Ἀνδρ. Μπαμ-
πάκος, ἐνθραδῶς ἐγκωμιάσαντες τὸν
μεταστάντα σεπτὸν ἱεράρχην, ὃν ἔ-
κάλυψε τὸ χάσμα καὶ οὐτινος τὴν μνή-
μην ἐσαεῖ θὰ διατηρήσῃ ἡ Ζακύνθος.

Ὁ Λάτας ἦν προωρισμένος ὅπως
ὁρᾷση γενικώτερον ἐπὶ τῆς κατα-
στάσεως τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἡ
Κλωθὴ ἀπέκοψε προῶρως τὸ νῆ-
μα τοῦ βίου αὐτοῦ ὁ Λάτας ἀπέ-
δλεπεν ἀναμριβόλως εἰς τὴν ῥιζι-
κωτέραν καὶ πνευματικωτέραν διαρ-
ρύθμισιν τῆς ἐκκλησίας ὡς ὑπαδὸς
τῶν ὁγίων ἐλευθέρων ἀρχῶν μετα-
ξὺ τῶν κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα
ἀναφανέντων ὀλίγων ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος θεολόγων καὶ κληρικῶν,
πλειόνων δ' ἀναμριβόλως ἐν τῇ μέλ-
λοντι χρόνῳ, ὅτε ἐνισχυθήσεται καὶ
συστηματοποιηθήσεται τὸ καθόλου
μεταρρυθμιστικὸν πνεῦμα.

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΛΕΞΕΙΣ

Ολαὶ αἱ ἐφημερίδες ἠκολουδοῦσι ἐν
πρόγραμμα καὶ μίαν ἀρχὴν, ἡ δὲ ἁ-
θρόφων, εὐγενεστάτη καὶ ἀμερόλη-
πτος «Εὐξείνος» ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχὴν
«φωνάζει, ὁ κλέπτης νὰ φοβηθῇ ὁ οἰ-
κοκύρης», «Εὐξείνον» δὲ λέγοντες δὲν
ἐννοοῦμεν ἅπαν τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ,
οὐδὲ τοὺς ἐμμέσλους κυρίους, οἵτινες
πληρόνονται, ὡς γνωρίζει ὅλη ἡ Βάρ-
να, ἀπλῶς καὶ μόνον ὅπως διορθώνω-
σι τὰς ΑΝΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ
ΑΣΥΝΤΑΞΙΑΣ τῶν συντακτικῶν τῆς ἐν
λόγῳ ἐφημερίδος, αἱ ὁποῖαι ἐκ ταχυ-
γραφίας καὶ παραδρομῆς γ λ ὡ σ σ ε ω ς
καὶ τυπογραφικῆς ἀπροσεξίας παρεῖ-
σθαι φέρουσιν εἰς τὰ . . . χειρόγραφα.

Γλυστρά σάν χέλι ὅταν προκαλεῖται
ὑπὸ τῆς «Οδησοῦ», ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς
τιμῆς καὶ τῆς συνειδήσεως, γίνεται δὲ
ὑπερήφανος εἰς τ' αὐτὰ ὅταν γίνεται
λόγος πρὶ σπουδαίων ἐθνικῶν ζητη-
μάτων, οἷον τῆς κλοπῆς καὶ σφετερί-
σεως ΔΕΚΑΔΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΙΠΩΝ
ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ.

Ενασμενίζεται πρὸ πάντων νὰ δίδῃ
ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μερικά δῆγμα-
τα τῶν ἀγρίων αὐτοῦ καὶ ζωιδῶν ἐν-
στίκτων, τὰ ὅποια ἐνεφυτεῦθησαν ἐν
τῇ χαμερπεί ἐκείνῃ καὶ ταπεινῇ ψυχῇ,
ὁμοιοῦντα πρὸς τὰ δῆγματα ἰσθύλου
ἐχίδνης, ἥης μετὰ τὸ πρῶτον δῆγμα ἁ-
ποσύρεται μὲ χαῖνον στόμα καὶ кара-
δοκεῖ δευτέραν εὐκαιρίαν. Διαφέρει
κατὰ τοῦτο τῆς ἐχίδνης, ὅτι κρύπτεται
περισσότερον καὶ ἰσοσιτικώτερον ἐκεῖ-
νης, ὅτι ἀγαπᾷ πολὺ τὰς γυναῖκας, ὅ-
σον τὸ χαρτοπαίγιον καὶ τὸ κακὸν
τοῦ ἄλλου.

Καὶ περὶ τούτων μὲν ἐν τῇ «Κοι-
νωτικῇ Λεξικῇ Βάρνης».

Λόγον ποιούμενος ὁ ἐν λόγῳ περὶ
τῆς ἀθώσεως τοῦ ὑπευθύνου συντά-
κτου τῆς «Οδησοῦ» ἐννοεῖται πάντῳ
τε μὲ χαμερπὴ πρόθεσιν, ἀποπειράται
νὰ διαβάλλῃ ἡμᾶς πρὸς τοὺς Βουλγά-
ρους, οἵτινες ὁμολογουμένως εὐνοοῦ-
σι καὶ περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὸν «Εὐ-
ξείνον», καὶ ν' ἀποδείξῃ ὅτι καὶ ἡμᾶς δι-
θεν στερεῖται ἡ Βάρνα δικηγόρων καὶ δι-
καστῶν. Τοῦτο ἐξάγει ἐκ τῆς διαστρε-
βλώσεως τῆς μονομεροῦς καὶ τῆς ἀν-
τιθέτου κατατάξεως καὶ ἐκδοχῆς τῶν
προτάσεων ἡμῶν.

Λέγει ὅτι ἠθωώθημεν «χάρις εἰς τοὺς
δικηγόρους Ρουσσοῦκίου καὶ τοὺς δι-
καστάς», ἐνῷ ἡμεῖς ἀνεγράψαμεν τὴν
ἀθώωσιν ἀνευ οὐδενὸς ὑπαγνημοῦ
περὶ δικαστῶν καὶ δικηγόρων Βάρνης
ἢ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἐν τέλει δὲ ἐν
τῇ ἐκδηλώσει τῶν ἐντυπώσεων περὶ
τοῦ ἐφετερίου προσεσημειώσαμεν ὀλί-
γας λέξεις περὶ τῶν δικαστῶν καὶ τῶν
δικηγόρων Ρουσσοῦκίου, οἵτινες ἀνα-
μριβόλως ἐν τῇ συνόλῳ αὐτῶν ὡς δι-
κασταὶ ἀνωτέρου δικαστηρίου ἱποτίθεν-
ται ἀνώτεροι τῶν ἐν κατωτέροις δικα-
στηρίοις συναδέλφων των. — Δὲν δι-
στάζομεν νὰ τὸ εἴπωμεν, οὐδὲ νὰ μὴ
περιφρονήσωμεν τὴν στηθεῖσαν πλε-
κτένῃν καὶ τὸ συναγόμενον ἄλογον
συμπέρασμα, «ὅποῖον φαίνεται στερεῖ-
ται ἡ Βάρνα, ἀφοῦ τὸν κατεδίκασαν
εἰς φυλάκισον καὶ πρόστιμον» ὑποτι-
θέντες λογικὰ τὰ γραφόμενά του. Οἱ
ἀνώτερόν τι δικαστήριον, ἀκίρῳ τὴν
ἀπόφασιν ἐτέροι τοιοῦτου ἐκδίδον ἐ-
τέραν ὅλως ἀντίθετον καὶ ἀθωοῦσαν
τὸν ἱπόδικον εἰρκτῆς καὶ φυλακίσεως,
τὸν ἐρωτᾶμεν, τὸ ἐν ᾧ ἀμφοτέρω τὰ
δικαστήρια ἐξεδίκασαν δικαίως τὴν ὑ-
πόθεσιν; ἔαν μόνον τὸ ἐν, τότε ἐν δι-
καιον ἵπάρχει, ἔαν ἀμφοτέρω τότε δι-
χάζεται τὸ δίκαιον, ἔχει δύο ὄψεις, ὡν

ἡ μὲν μία ἄλωσι, ἡ δὲ ἑτέρα καταδι-
κάζει, ἀλλὰς λέξεσιν ἔχομεν δύο δι-
καῖα καταλήγοντα εἰς δύο ἀντίθετα
συμπεράσματα.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐν τινι γωνίᾳ
τῆς δ' σελίδος δημόσιευσιν τῆς δηλώ-
σεως ἐκείνης κατ' ἐγκρίσιν καὶ ἀπόφα-
σιν τοῦ δικαστηρίου ἀφίνομεν εἰς τὴν
κρίσιν τῶν λογικῶν ἀνθρώπων ὅπως
ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ τρόπου δι' οὗ ἁ-
ναιρεῖ τὰ ὅσα ἐγράφησαν καὶ ἥς τὸ
ἀποτέλεσμα ἦν ἡ ἀπαλλαγὴ ἡμῶν ἀ-
πὸ τοῦ τέως ἀντιδίκου μας καὶ ἂν δὲν
ὁμοιάζει πρὸς τὸ τουρκικὸν «Γιαγκλῆς
— ὀλδοῦ» ἀφοῦ μάλιστα ὁ ἴδιος γρά-
ψας ἀναγκάζεται νὰ γράψῃ ὅτι . . .
ἐν ἀγνοίᾳ του ἢ κατὰ τὴν ἀπουσίαν
του ἐδημοσιεύθησαν τὰ δημοσιευθέντα!

Ἡ λογικὴ των μᾶς ὑπενθυμίζει ἐν
ἐπεισόδιον Γάλλου τινὸς τὸν ὅποιον
βαδίζοντα ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ Καρά-
—κιοῖ ἐσπρωξεν ἐξ ἀπροσεξίας κύριός
τις ἰσχυρῶς ὥστε ὁ γάλλος ἐκινδύνευ-
σε νὰ πέσῃ.

Τότε ὁ ὠθήσας εἶπε: Pardon!

— Πῶς, ἀπῆντησεν ὀργίλως ὁ Γάλ-
λος, σκοπεύεις νὰ μὲ ξανακτυπίσῃς ἢ
φρονεῖς ὅτι τὸ pardon ἐξήλειψε τὸν
πόνον, τὸν ὅποιον ἡ ἀπροσεξία σου ἐ-
πέφερεν εἰς τὴν κλειδαμὴν τῆς χειρὸς
μου;

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν τελευταίαν ἐ-
ρώτησιν ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ φιλοτιμία
καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια ἔμειναν ἐκεῖ, ὅπου
οὐδέποτε θὰ φθάσῃ ὁ γράψας τὸν καθ'
ἡμῶν λίβελλον.

ΑΡΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἠγγέλη ἦδη ὅτι δι' αὐτοκράτο-
ρικοῦ διατάγματος ἐπεκυρώθη ἡ ἐκλο-
γὴ τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ ἀρμενικοῦ πα-
τριαρχείου σεβασμ. Χιμαγιάκ Τιμακ-
σιάν. Ἀγγελθέντος ἦδη τούτου, ἐν τῇ
ἀρμενικῇ πατριαρχίᾳ, ἐπιτρίβῃ τοῦ
ἀρμενικοῦ μικτοῦ συμβουλίου συνο-
δευομένη καὶ ὑπὸ τοῦ Καπουκεχαγιά
Αβραάμ ἐφένδη Φρεγκιάν, μετέβη ἐφ'
ἀμαξῶν εἰς τοὺς παραλίους κήπους τῆς
Βλάχκας, ἐνθα κατοικεῖ ὁ σεβασμιώ-
τατος Χιμαγιάκ, καὶ προσεκάλεσεν αὐ-
τὸν ἐπισήμως ὅπως ἀναλάβῃ τὰ ὑπὸ
τοῦ ἀρμενικοῦ ἔθνους ἀνατεθέντα αὐ-
τῷ ἱψηλὰ καθήκοντα. Ὁ κ. Χιμαγιάκ
ἀφοῦ ἐξέφρασε τὰς ἐπὶ ταύτῃ εὐχαρι-
στίας του τοῖς ἀντιπροσώποις τοῦ μι-
κτοῦ συμβουλίου, βετέδῃ ἐν συνοδείᾳ
αὐτῶν καὶ ἐπομένων πατριαρχικῶν
κλητῆρων εἰς τὸ ἐν Κοντοσκαλίῳ πα-
τριαρχεῖον, ὅπου εἰσελθὼν πρῶτόν εἰς
τὸν ναὸν καὶ προσευχήσας, ἀνῆλθεν
ἀκολούθως εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν
τοῦ πατριαρχείου, ἐνθα προσεφώνησεν
ὀλίγα τινὰ τοῖς παρευσῶσι.

Εν Βάρνη τῇ 25 Αὐγούστου 1894

ΕΘΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΚΑΙ Η ΣΟΥΛΗΝΕΙΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗ

Υπεσχόμεθα ἐν τῇ τελευταίᾳ φύλλῳ καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως ἐπ' ἧλπει ἡμῖν καὶ τὸ καθήκον τοῦ δημοσιογράφου καὶ δὴ τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ.

Εἰ καὶ πῶς ἀργά, πρέπει καὶ αὐθις νὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ σπουδαῖον ἐθνικὸν ζήτημα, τὸ ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρον τὴν τε ἡμετέραν Κοινότητα καὶ τὰς ἑτέρα ἐθνικά καθιδρύματα, τὸ ὅποιον τασάκις ἀνακινηθὲν τεχνικῶς πάντοτε ἐκαλύπτετο ὑπὸ τοῦ πέπλου τῶν ἀτελευτήτων ἀναβολῶν καὶ τῆς λήθης, διότι «βούς ἐπὶ στόματι» ἀρμόδιων.

Μᾶς ἐννοοῦσιν οἱ Βαρναῖοι περὶ τίνος ζητήματος λαλοῦμεν. Λαλοῦμεν περὶ τοῦ Σουληνείου ζητήματος, τὸ ὅποιον κακῇ μοίρᾳ ἔλαβε γαγγραινώδη τροπὴν μέχρι τοῦδε, ἀλλ' εὐτυχῶς ἤψωσαν καὶ αὐθις ἐπιδηλητικὴν φωνὴν τὰ ἐνδιαφερόμενα ἑθνικά τεμένη, φωνὴν διαμαρτυρήσεως κατὰ τῶν καταπατομένων αὐτοῦ δικαίων.

Καὶ περὶ τούτων μὲν προσεχῶς. Ἡδὴ ἀγγέλλομεν τὴν ἀπὸ τοῦ προσεχούς φύλλου δημοσίευσιν τοῦ κειμένου τῆς Σουληνείου διαθήκης, τῆς ὁποίας ἀντίτυπον μόλις καὶ μετὰ βίας κατωρθώσαμεν νὰ λάβωμεν, διότι, ὡς γνωστὸν, εἶχον ἀστραπηδὸν καὶ ἱεροκρυφίως ἐξαφανισθῇ ἅπνυντα τὰ ἀντίτυπα τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου Β. Σουλῆνη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΜΠΑΤΣΚΟΒΟΥ

Τέλος πάντων τὸ ζήτημα τῆς ἀρπαγείσης μονῆς τοῦ Μπατσκόβου ἔλαβε σοβαρωτέραν σχετικὴν τροπὴν. Τῆς ὑπὸ τῆς Βουλγαρ. κυβερνήσεως τεθείσης τῆς προτάσεως ὅπως λυθῇ τὸ ζήτημα διὰ διαιτησίας ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἴται τῆς βουλ. κυβερνήσεως καὶ τοῦ οἰκουμένου πατριαρχείου ἀπῆλθεν εἰς Φιλίππουπολιν ὁ κ. Μάρκος Μπαλαμπάνωφ, καθηγητὴς τῆς ἐν Σοφίᾳ ἀνωτάτης σχολῆς, διεκριθείς εἰδικὸς ἐπίτροπος τῆς βουλγ. κυβερνήσεως ὅπως μετ' ἐπιτρόπου ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διακανονίσωσι τὸ ζήτημα τῆς μονῆς τοῦ Μπατσκόβου. Ἐπίτροπος ἐκ μέρους τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου διωρίσθη κατ' ἐντολὴν ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ Μητροπολίτου Φιλίππουπόλεως ὁ δικηγόρος ἀξιότιμος κ. Αχιλλεὺς Μαυρίδης.

NEON ΕΡΓΟΝ

Οἱ νεαροὶ καὶ εὐέλπιδες ἡμῶν συμπολίται κ. κ. Μιχαὴλ Γ. Φλάρης καὶ Σταυρὸς Δ. Σταυρίδης πτυχιούχοι τῆς ἐν Αθήναις Σχολῆς τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν ἐξέδοντο σπουδαῖον πρακτικὸν ἔργον. «Ἡ διὰ ταχυμέτρου χωροστάθμησις» κατὰ I. Moisson καὶ II. Bonnami μέλλον ν' ἀναπληρώσῃ ἀναμφιβόλως σπουδαίαν ἑλλειψίν πρακτικοῦ ὁδηγοῦ τῆς διὰ ταχυμέτρου χειροσταθμῆσεως ἥτις καθ' ἐκάστην τελειο-

ποιημένη τείνει ν' ἀντιτασθῇ πάσας τὰς γνωστὰς μεθόδους.

Συγχαίροντες τοῖς γράψαι τὸ ἔργον εὐχόμεθα αὐτοῖς εὐδοκίμῃσιν καὶ ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ πρακτικοῦ σταδίου.

Τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ μηχανικοῖς καὶ ἐν γένει τοῖς φιλομαθεῖσι συνιστῶμεν τὸ ἔργον τῶν, τὸ ὅποιον ἐκτετυπωμένον μετὰ τυπογραφικῆς φιλοκαλίας, πεπλισμένον δ' ἐν τέλει καὶ διὰ διαφόρων πινάκων καὶ ἀναγκαίων τύπων τιμᾶται 5 φράγκων μόνον.

ΚΑΙ ἈΛΛΗ ΕΠΗΜΕΡΙΣ

Ονομάζεται «Δοροστόλ» καὶ ἐκδίδεται ἀορίτως καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, ὡς λέγει, ἐν Σιλιστρίᾳ.

Καλὴν ἀπόδοσιν τῇ εὐχόμεθα.

Η ΧΟΛΕΡΑ

Απὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 ἐν Αδριανούπολει 5 κρούσματα 4 θάνατοι, ἐν Μουσταφᾶ—Πασά 1 θάνατος.

Απὸ 13—15 ἐν Αδριανούπολει 2 κρούσματα 3 θάνατοι.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΣΑΝΚΩΦ

Ὁ Βιενναῖος ἀνταποκριτὴς τῆς «Δελτινιούς» ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ Τσανκῶφ, ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Βουλγ. διπλωματικοῦ ἐν Βιέννῃ πράκτορος ὅτι ἀπαγορεύεται αὐτῷ ἢ εἰς Βουλγαρίαν καθόδος. Ὡς λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς, ὁ Τσανκῶφ ἔχει ἀποφασίσαι σταθερὰ ν' ἀναχωρήσῃ διὰ Σοφίαν, ἀδιαφορῶν διὰ τὰς συνεπείας. Ἐκ Βιέννης προσέτι ἐξήτησε ἀκρόασιν παρὰ τῆς ἡγεμονίδος Μαρίας—Λουίζης ἥτις ὡς γνωστὸν εὐρίσκεται μετὰ τοῦ διαδόχου Βόρις ἐν τῇ πύργῳ τοῦ Σβαρτσάου καὶ ἐὰν μὲν γίνῃ δεκτὸς θέλει προσπαθῆσαι νὰ ἐκθέσῃ πρὸ τῆς κοιτίδος τοῦ υἱοῦ τῆς τὰς δυσκολίας αὐτῆς θὰ ὑφίσταται ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἐὰν δὲν ἀναβρέψωσιν τὸν διάδοχον ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ ἀπὸ τρυφερᾶς ηλικίας, ἐὰν δὲ οὐχὶ θ' ἀναχωρήσῃ κατ' εὐθείαν διὰ τὴν Σοφίαν.

Αὐτὰ λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς.

Η ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Τὸ λεχθὲν κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ τ. Πέεφ ὡς νομάρχου Βάρνης ὅτι παρεδέχθη τὸν διορισμὸν του ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς κυβερνήσεως ὅτι προσωρινῶς θὰ παρέμενεν εἰς τὸν νομὸν Βάρνης φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο ἀπλῆ διάδοσις, ἀφοῦ στὰ καλὰ καθοῦμενα πρὸς μεγάλην λύπην τῶν Βαρναίων ὄλων ἀνεξαιρέτως θρησκείας καὶ ἐθνικότητος ὁ κ. Πέεφ μετατίθεται ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ κ. Βενεδίκτου Ποπάφ, προέδρου τοῦ ἐν Ρουσσουκίῳ ἐφετερίου. Ἀγνωστον εἰσέτι ποῦ μετατίθεται ὁ κ. Πέεφ, τὸ δὲ ἀναγραφέν ὑπὸ τοῦ «Εὐξείνου» ὅτι μετατίθεται εἰς Ρουσσουκίον εἶνε πρόωρον ἂν μὴ ἀναληθές.

ΒΑΦΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Εἰς τὰς κοινότητας, αἱ ὁποῖαι συντηροῦνται διὰ τῆς περιφορᾶς δίσκων ἐν τοῖς ναοῖς δὲν εἶνε νομιζόμεν ἐκ καταφρόνητα 20—30 φράγκα· ἐν τούτοις τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον δεικνύει ὅτι οἱ νέοι ἔφοροι καὶ ἰθύντορες τῆς ἡμετέρας κοινότητος περιφρονοῦσι τὰ μικρά.

Τὸ κεντρικὸν καλούμενον Παρθεναγωγεῖον μας ἐκ καταβολῆς θεμερίαν δὲν ἐβάφη ἐξωτερικῶς, ἡ δὲ νέα ἐφορία πραγματοποιοῦσα μὴν ἀπόφασιν τῆς προκατόχου ἀπεφάσισεν ὅπως

χρωματίσῃ, ὥστε κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἑορτὰς οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ φαίνονται ἀσπρημούτσουνοι.

Ἐν τούτοις, ἂν καὶ εἰδωποῖθησαν δι' ἄφοροι βαρεῖς ὅπως σιμμετάσχωσι τῆς διήθεν μεϊνδοσίας κατεκυράθη ἡ ἐργολαβία εἰς τὸν πρῶτον ἀντὶ 250 λέβων, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἔμενον ἐξωθεν τοῦ γραφείου καὶ μετ' ἐκπλήξεως τοῖς ἀνεκοινώθη ἡ κατακύρωσις. Οἱ φίλεργοι καὶ φιλοπάτριδες βαρεῖς ὑπεβίβασαν τὴν τιμὴν κατὰ τριάκοντα λέβα ἀλλ' ἀνωφελῶς διότι «εἶχε τελειώσει ἡ συμφωνία».

Οἱ δυστυχεῖς ἦλθον καὶ παρεπονθήσαν· οἱ καυμένοι νομίζουσιν ὅτι ἐν μόνον εἶδος φιλοπατρίας ὑπάρχει!

Τὸ μικρὸν αὐτὸ ἐπεισόδιον ἐνεποίησε μεγάλην ἐντύπωσιν, αἱ κακαὶ μάλιντα γλῶσσαι ἔλεγον ὅτι ὁ ἔφορος κ. Κιτρινόπουλος ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἐργολάβον βαφεῖα παρακατανὰ ὕλικά· ἄλλοι δὲ μάλιστα λέγουσιν ὅτι ἐπίτηδες ἐδόθη κατὰ προτίμησιν ἡ ἐργασία τῷ ἐν λόγῳ βαφεῖ διότι ἀπὸ τοῦ συμφωνηθὲν ποσὸν θὰ κρατήσῃ ὁ κ. Κιτρινόπουλος ἱκανὰ φράγκα, τὰ ὁποῖα ἔχει λαμβάνειν ἀπ' αὐτοῦ διὰ πώλησιν διαφόρων χρωμάτων καὶ βαφικῶν ὑλῶν. Ὁραῖα καὶ εὐφυῆς ἐφευρέσεις διευκολύνουσα τὰς σχέσεις πελάτου καὶ ἐμπόρου μὲ ἐλαχίστην βλέπετε κινητικὴν θυσίαν, τριακοντάφραγκον.

Δὲν σᾶς φαίνονται ἄτοπα αὐτὰ ἢ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι δὲν εἶνε ἀληθῆ;

Ο κ. ΣΤΑΜΠΟΛΩΦ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Τοῦ τυπογραφείου, ἐν ᾧ μεχρι τοῦδε ἐξετυπώτο τὸ σταμπολοδικὸν ὄργανον «Σροδοδᾶ» συγχωνευθέντος μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ τῶν Βουλγάρων τυπογραφείου, ὁ κ. Σ. Σταμπολῶφ ὅπως μὴ ὑπόκηται εἰς τὰς ἐνοχλήσεις καὶ τὰς ἀξειώσεις τῶν τυπογράφων ἀπεφάσισεν ὅπως ἰδρύσῃ ἴδιον τυπογραφεῖον τὸ ὅποιον ἐστοίχισε τεσσαράκοντα χιλιάδας λέβων, ὅπερ καὶ ἐξετυπώθη τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1457 φύλλον τῆς «Σροδοδᾶς» ὑπὸ τὴν τετάρτην σελίδα τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένη δήλωσις, τυπογραφείον Σ. Σταμπολῶφ. Ἡ συντεχνία τῶν τυπογράφων θὰ θεωρήσῃ τὴν τῆς δι' αὐτὸν τῆς πρῶτουπουργὸς ἐγείνε τυπογράφος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΑΛΥΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συγκεντρωθείσας πληροφορίες ἐκ τῶν διαφόρων ἀλυκῶν τοῦ Κράτους, ἡ ἐφετινὴ παραγωγή τοῦ ἁλατος θὰ εἶνε πολὺ πλεονεξία καὶ τὸ παραχθὲν ὅσον ἅλας λίαν καθαρὸν καὶ ἐκλεκτῆς ποιότητος. Μόνον ἐκ τῶν δύο ἀλυκῶν Λευκάδος ὑπολογίζεται ὅτι θὰ παραχθῇ ἅλας ὑπὲρ τὰ ἐξ ἑκατομμύρια ὀκάδων χάρις εἰς τὸν ἐπικρατήσαντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πῆξεως τῶν ἁλάτων εὐδίων καὶ θερμὸν καιρὸν καὶ εἰς τὴν καλὴν καὶ δραστηρίαν ἐπιβλεψίν τῶν ἐπιτηρητῶν κ. κ. Δ. Μαγγίνα καὶ Ι. Δεονδρεμῆ.

Ἡ παραγωγή αὐτῆς τῶν ἁλάτων θὰ ἦτο κατὰ πολὺ ὑπερτέρα ἂν τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔσπευδε νὰ ἐπιφέρῃ

ἐπιβλαβεῖς μᾶλλον οἰκονομίας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς καλλιεργείας αὐτῶν, ἀντὶ τούτων νὰ φροντίσῃ ὅπως διὰ γενναίων μέτρων κατορθώσῃ τὸ ἐλαχίστον τὴν συντήρησιν αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἄλλως τε ὅλαι αἱ ἀλμοδόχοι αὐλακες, τὰ ἀλατοπήγια, αἱ δεξαμεναὶ καὶ τὰ προχώματα εὐρύνονται εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν καὶ μετὰ τινα χρόνον, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ἐξακολουθήσῃ τὴν αὐτὴν ὁδόν, οὐδ' ἔχνος αὐτῶν θὰ ὑπολειφθῇ. Πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων ἀλυκῶν τοῦ Κράτους μετέβη καὶ ἐφέτος κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου ὁ παρ' αὐτῷ ὀρυκτολόγος κ. Αθ. Λίβας, ὅστις, ἀκόμη μὴ περατώσας αὐτὴν, δὲν ὑπέβλεπε τὰ πορίσματα τοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΛΛΗΝΟΣ

Μετὰ διετὴ ἐν ταῖς φυλακαῖς Σερβίων κάθειρξιν ἀπεφυλακίσθη τέλος ὁ ἐκ Τρικκάλων ὑπήκοος Ἑλληνὴ Δημήτριος Σαϊτόπουλος ἢ Τσαρουχᾶς καὶ δι' Ελασσῶνος διηυθύνθη εἰς τὴν πατρίδα του. Ὁ ἐν λόγῳ ὑπήκοος Ἑλληὴν ἐν Γρεβενοῖς παρεπιδημῶν καὶ τὸν τσαρουχᾶν ἐπαγγελλόμενος ἔσχε τὸ θάρρος ἡμέραν τινὰ ἐν καφενεῖᾳ παρουσίᾳ Ρουμουνοφρόνων νὰ ἐκφρασθῇ κατὰ τοῦ Μαργαρίτου καὶ τῆς Ρουμουνικῆς προπαγάνδας· τούτου ἔνεκεν κατηγγέλθη παρὰ τοῦ ἐκείσε Πράκτορος τῆς Ρουμουνικῆς Προπαγάνδας Ι. ατροῦ Βουδουσιώτου εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς ὡς συνωμότης κατὰ τῶν καθεστῶτων, συνελήφθη παραχρῆμα, ὠδηγῆθαι δέσμιος εἰς Σέρβια ἐδικάσθη καὶ κατεδικάσθη εἰς τριετὴ κάθειρξιν, διότι ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν Ρουμουνοφρόνων μαρτύρων προέκυψεν ὅτι ὄντως οὗτος «ἔδρισε τοὺς Ρουμουνούς» καὶ διεκήρυξεν ὅτι τὸ διαμέρισμα Γρεβενῶν ἡμέραν τινὰ θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ρουμανίαν. Διὰ τοιοῦτον ἔγκλημα μὴ προβλεπόμενον οὐδὲ τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ Ποιν. Νόμου, ὑπέστη δύο καὶ ἡμισυ ἐτῶν κάθειρξιν.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΑΓΘΑΙΡΕΣΙΑΙ

Ὁ Καϊμακάμης Ελασσῶνος, ἐπωφελούμενος τῆς διαπραχθείσης ληστείας τοῦ Μεντῆ, συνέλαβε δεκαπέντε χωρικοὺς τῶν περὶ χωρίων ὡς ὑπόπτους, παρὰ τῶν ὁποίων ζητεῖ 150 λίρας, ἡτοι δέκα ἀπὸ ἑκαστον, ἄλλως ἀπειλεῖ νὰ κρατήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ ἓνα ἔτος εἰς τὰς φυλακάς.

Ὁ Καϊμακάμης προσεπάθησεν νὰ ἐνοχοποιήσῃ τὸν ἡγούμενον καὶ τοὺς μοναχοὺς τῆς Μονῆς Ολυμπιώτισσας, ἐπὶ ὑποβάλλει ληστῶν, μὴ κατωρθώσας δὲ τοῦτο ἠνάγκασε διὰ διαφόρων καταπίσεων τὸν μὲν ἡγούμενον ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, τοὺς δὲ μοναχοὺς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν μονὴν ἥτις ἐκλείσθη.

Ο ΑΙΜΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ ὁθωμανικὴ κυβέρνησις εὐρίσκεται εἰσέτι εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν διαφόρων αἰτητῶν, ὅτινες ζητοῦσι τὴν παραχώρησιν τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος καὶ τῶν προκυμαίων Θεσσαλονίκης. Ἐλπίζεται δ' ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος καὶ τῶν προκυμαίων Θεσσαλονίκης πρὸ πολλοῦ ἐκκρεμές δν λυθῇσεται μετ' οὐ πολὺ, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσῳ ἡ σπουδαιότης καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ λιμένος τούτου ἀπαιτοῦσι ταχεῖαν λύσιν τοῦ ζητήματος.

ΕΚΒΙΑΣΤΑΙ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Εἰς τὸν ἐν Αλεξανδρείᾳ καλοκάγαθον ὁμογενὴ κ. Σὶρ Τζὼν Αντωνιάδην, τιμῶντα ἀληθῶς τὴν ἑλληνικὴν παροικίαν Αλεξανδρείας, ἀγνωστὸς ἐκδιστὴς ἔγραψεν ἐκδιστικὴν ἐπιστολὴν, δι' ἧς ζητεῖ τὴν διανομὴν τῆς περιουσίας του, ὡς ἀπαρχὴν δὲ τῆς τοιαύτης διανομῆς ἐζήτησεν ὅπως εἰς ὠρισμένον μέρος τοποθετήσῃ χρήματα καὶ λάβῃ ταῦτα αὐτός. Ἡ ἐπιστολὴ περιέχει ἀπειλὰς εἶνε δὲ ἑλληνιστὶ γεγραμμένη ἐξ οὗ εἰκάζεται, ὅτι ὁ γράψας ταύτην εἶνε ἑλληγ.

Ἡ ἑΛΛΗΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Σαλπίζει ταῦτα ἡ Σάλπιξ τῆς Λαρίσσης, ἀκούμεν, πιστεύομεν, καὶ πῶς μακρὰ. „Αφοῦ εἶνε πλέον ἢ βέβαιον, ὅτι ἡ παρούσα βουλὴ δὲν δύναται νὰ παράσῃ ὑπουργεῖον βιώσιμον, εὐλόγως ἐγείρεται τὸ ζήτημα ἂν ὁ βασιλεὺς θὰ συγκροτήσῃ εἰς τὴν σύγκλησιν τῆς βουλῆς καὶ τὴν ματαιὰν δαπάνην τῶν 500 χιλιάδων δραχμῶν μόνον καὶ μόνον ὅπως γενῇ τελευταία ἀπόπειρα πρὸς συγκροτήσιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς τρικουπικῆς φατρίας, καὶ χάριν χαρτοικωμάτων τῶν φίλων τῆς κυβερνήσεως βουλευτῶν διὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς.“

Μεθ' ὧν τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις ἐνίων τρικουπικῶν, λέγει ἡ αὐτὴ διάτορος Σάλπιξ, οἱ πάντες εἰσὶ πεπεισμένοι ὅτι ἡ βουλὴ διαλυθῇ. Διὸ καὶ ἀπὸ τοῦδε ἤρξαντο οἱ διάφοροι πολιτευόμενοι συνεννοούμενοι περὶ συνδυασμῶν καὶ ποιά τις ἐκλογικὴ κίνησις παρατηρεῖται ἐν Λαρίσσει καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Θεσσαλίας. Ἐν Λαρίσσει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θὰ ἔχωμεν καθαρὸν τρικουπικὸν συνδυασμόν, διότι εὐτυχῶς οἱ θιασῶται τοῦ κ. Τρικούπη μετροῦνται ἐν τοῖς δακτύλοις.

ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Ο νομάρχης Εὐβοίας τηλεγραφεῖ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἑσωτερικῶν ὅτι τὴν 17 περὶ τὴν 8 1/2 πρωινὴν ὥραν συνέβη ἰσχυροτάτῃ δόνησις σεισμοῦ διαρκέσασα περὶ τὰ 11 δευτερόλεπτα. Οἱ κάτοικοι κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ, ἀλλ' οὐδὲν ἀπαυκταῖον συνέβη.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΕΤΟΥ καὶ ΚΑΦΕ

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ καλλιεργηταὶ ἐν-

θαρρυνθέντες ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῆς καλλιεργείας τοῦ τεῖου ἐν τῇ Καυκάσῳ ποιοῦσι νῦν δοκιμὰς τοῦ καφεδένδρου ἐν τῇ κυβερνήσει τῆς Κουταΐδος. Ἐπὶ 800 κόκκων καφέ ἐβλάστησα· 700 δενδρύλλια ὑποσχομένα πρόδον. Ἡ βοτανικὴ Ἐταιρία Τυφλίδος ἐπεμφεν εἰς τὸ ρηθὲν κυβερνεῖον εἰδικὸν βοτανολόγον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα τοῦ σπουδαίου τούτου φυτοῦ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ανεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν ζητήσας τὴν μετάκλησίν του, ὁ πρέσβυς τῆς Ἰταλίας κόμης Φεδουσιάνη. Μέχρι διορισμοῦ τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτοῦ θὰ διευθύνῃ τὰ τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας ὁ ἀ. γραμματεὺς πρίγκηψ Καρνάτη, ὅστις ἀφίκετο ἐξ Ἰταλίας.

ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΣΗΜΑΤΑ

ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρέσβους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπεγράφη δῆλωσις, καθ' ἣν οἱ ὑπῆκοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔχουσιν ἐν Ἑλλάδι τὰ δικαιώματα τοῦ μᾶλλον ἐννοουμένου ἔθνους ἐν τῇ ἀπορώσει εἰς ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ σήματα, σχέδια καὶ δείγματα.

Ὅμοια δικαιώματα παρέχονται καὶ ἐν Ἀμερικῇ εἰς τοὺς ἡγηγούμενους Ἑλληνας. Ἡ δῆλωσις αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ „Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως“.

Δῆλωσις ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑπεγράφη καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτετραμένου της Ἀγγλίας, δημοσιευθεῖσα ὡσαύτως ἐν τῇ αὐτῇ φύλλῳ τῆς „Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως“.

ΓΑΛΛΟ - ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Τὸ ἀξιοσημείωτον ἄρθρον τῆς „Βορειογερμανικῆς Ἐφημερίδος“ ἀναφορικῶς πρὸς τὰς σχέσεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, ἀναδημοσιεύουσα ἡ „Ελευθερία“ τῶν Παρίσιων καὶ παρατηροῦσα ὅτι ἡ γλῶσσα αὕτη εἶνε ὅλως ἀσυνήθης δι' ὄργανον τοῦ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν Γερμανικοῦ ὑπουργείου, προσθέτει κατόπιν ἐν ἐπιλόγῃ.

„Τοιοῦτον ἄρθρον εἶνε μεμαρτυρημένως οὐχὶ ἄνευ σημασίας. Πρὸς τοῦτοις ὅ,τι λέγει εἶνε ἀλήθεια. Ὁ Ἀυτοκράτωρ τελευταίως, καὶ μάλιστα κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Καρνῶ, ἐπεδείξατο ἡμῖν προσωπικὰς ἐνδείξεις φιλίας, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην ὅλων μας. Εἶνε ἐ-

πίσης ἀληθές, ὅτι ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ ἀπὸ τινος συμφωνεῖ ὑπὸ τινος ἐπόψεως πρὸς τὴν ἡμετέραν. Ὅποιαῖτις αἱ διαφωνίαι καὶ αἱ λυπηραὶ ἀναμνήσεις αἱ χωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς Γερμανίας, ὑπάρχουσιν ὅμως καθημερινὰ κοινὰ συμφέροντα τὰ ὅποια δυνάμεθα νὰ διεξάγωμεν εἰρηνικῶς.... Δυστυχῶς μολαταῦτα οὐδὲν δύνανται νὰ πράξωσι διὰ τὸ ἱερμερὲν πρόβλημα τὸ ὅποτον καταλείφθη ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ τὸ ὅποτον θὰ λυθῇ ποτε ἐν τῇ μέλλοντι.“

ΕΝ Τῷ ΣΤΡΑΤῷ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Τὰ μέγιστα διακρίνοντα οἱ ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ρωσσίας ἑλληγες. Κατὰ τὰ μεγάλα γυμνάσια, αἱ τινα θὰ τελεσθῶσιν ἐφέτος περὶ τὴν Σμολένσκην τῆς νοτίας στρατίας ἐξ ὁκτῶ καὶ ἐπέκεινα μυριάδων ἀνδρῶν θὰ ἡγήται ὁ Ἕλληγ Κωνσταντῆς. Καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διευθύνει νῦν, ἀναπληρῶν τὸν ὑπουργόν, ὁ Ἕλληγ τὸ γένος στρατηγὸς Σοφινάτος.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐκ Θεσσαλονίκης πληροφορίας, ὁ Διάδοχος τῆς Ἰταλίας, διαμείνας ἐπὶ τινος ἡμέρας ἐκεῖ, ἀνεχώρησε προτιθέμενος νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ἀθῶν.

Ὁ Διάδοχος τῆς Ἰταλίας ταξιδεύει ὅλως ἀνεπισήμως ἐπιβαίνων τῆς δαλαμηγοῦ „Καζιόλα“.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

«ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ»

«ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΔΗΣΣΟΥ»

Τετάρτη 22. Ἡ αὐτοκράτειρα Ελισάβετ ἐφθασε διὰ τοῦ Μιράμάρ καὶ μετ' ὀλίγον ἀναχωρεῖ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Κέρκυραν.

Κοπέγχαγ 19. Τὸν βασιλεῆ τῆς Ἑλλάδος φθάσαντα τὴν πρωτὴν ὑπεδέξατο ἐν τῇ σταθμῇ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια.

Βουκιγγάμη 22. Ἡ κατάστασις τοῦ κόμητος τῶν Παριζίων σχεδὸν ἀμετάβλητος ἐν τοῦτοις ἀν καὶ ἀσθενέστερος διήλθε καλῶς τὴν νύκτα.

Βουδαπέστη 22. Σήμερον ἡνοίχθη ἡ ὁγδοῇ συνέλευσις τῆς δημογραφικῆς ὑγιεινῆς ἐν ὀνυματι τοῦ προστάτου αὐτῆς Ἀυτοκράτορος, ὑπὸ τοῦ ἀρχιδουκῆς Καρόλου Λουδοβίκου παρήσαν οἱ ὑπουργοί, οἱ ἀνώτεροι βαθμοῦχοι, οἱ ξένοι πρό-

ξένοι, οἱ εἰδικοί ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων προήδρευε τοῦ συνεδρίου ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν, καὶ ὁ ἀρχιδουκὸς Κάρολος Λουδοβίκος· ἀπηγγείλαν λόγον γαλλιστὶ ζωνῶς χειροκρατηθέντα πολλοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων ἰδίως ὁ Δρ Κίρσιμαν ἐκ Μόσχας κατεδείξαντάς ὠφελείας τῆς παγκοσμίου εἰρήνης· μετὰ μεσημβρίαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἑσωτερικῶν ἡνοίξε τὴν ἐκβασιν τῆς δημογραφικῆς ὑγιεινῆς.

Κοινογσθεργη 24 Τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος ἐφθασε πρὸ μεσημβρίας γενόμενον ἐν ἐνθουσιασμῷ δεκτόν. — Ὁ λαὸς παρέστη εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ μνημείου τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α! Ὁ αὐτοκράτωρ ὑπεδέξατο τὴν ἐσπέραν ἐν τῇ σταθμῇ τὸν βασιλεῆ τῆς Σαξωνίας καὶ Βαυαρίας.

Γενεύη 24. Τὸ παγκόσμιον συνέδριον τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν ἡνοίχθη. — Ὁ πρόεδρος τῆς Ομοσπονδίας Φρεῦ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους Ριχάρδος ἐχαιρέτισαν τοὺς παρόντας Ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου Ναβίλλ ἐξέφώνησεν ἐπίσημον λόγον εὐχαριστήσας τὸν Φρεῦ καὶ Ριχάρδον διὰ τὴν παρουσίαν των· ἡνυχάριστησεν ἐπίσης τοὺς 4 ἐπιτίμους προσδρῶντες ἴτοι τὸν βασιλεῆ τῆς Σουηδίας Ὁσκάρ, τὸν βασιλεῆ τῆς Ρουμανίας, τὸν ἀρχιδουκὰ Ρενιέρον, τὸν πρίγκηπα Φίλιππον τοῦ Σαξομβούργου Γόθας· ἀντιπροσωπεύθησαν 14 κράτη καὶ 97 πανεπιστήμια ἐκ πάντων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου.

Ρώμη 23 Ὁ σύλλογος τῶν δικηγόρων τοῦ Ἀγίου Πέτρου ἀπεφάσισε νὰ συγκροτήσῃ ἐνὶ ὀλίγῃ παγκόσμιον συνέδριον περὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀπορῶντων τὸ Βατικανόν. Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Γρενὸβλης ἐπιτίμος πρόεδρος τοῦ συλλόγου θὰ προεδρεύσῃ τοῦ συνεδρίου.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝ

Ὁ τέως διδάσκαλος τοῦ ἐνταῦθα Σχολαρχείου ὁ ἐπὶ ὅλην τριετίαν ποιήσας καὶ διδάξας, διαφωτίσας δὲ τὴν βαρναϊκὴν νεολαίαν τὴν ὁποῖαν καθωδήγησεν εἰς τὰ ἄδυτα τῆς ἑλληνικῆς ποιήσεως καὶ φιλοσοφίας, ὁ δωρησάμενος ἀνεξιτήλας ἐντυπώσεις εἰς τὰς γειτονικὰς πόλεις Πύργον καὶ Ἀγχιάλον, ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁστις ῥήτορα ὡν (sic) περὶ τῆς

(111) ΕΠΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (111)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ Μ ΟΥΣΑΙΟΥ

Ἀλλ' ὁ πυρετὸς ἀνεδείχθη ρωμαλαίτερος, καὶ τὴν κετέβαλε.

Τότε ἀνεγνώρισεν, ὅτι ἦτο ἀ. ἄγκη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν υἱὸν τῆς διὰ παντός.

Ἡ ἰδέα αὕτη τὴν κατεδασάνιζε καθ

ἐκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα. Τὶ θὰ ἀπεγίνετο οὗτος δι' ὃν αὕτη καθόλον τὸν βίον τῆς ἐφρόντιζε καὶ ἐσκέπτετο. Οὗτος ὁ ὁποῖος ἦτο ἐντελὴς ἀνίκανος ἀνευ τῆς δραστηρίας καὶ φιλοστοργου κηδεμονίας δῆς μητρὸς του νὰ ζήσῃ. Ἦδη ἐπικείμενον τοῦ θανάτου τῆς ἡνοίχθη τὸ μυχαίτατον βῆθος τῆς καρδίας τῆς, καὶ ἡ κόμησσα Ἀδελαΐς ἀπέτεινεν εἰς ἑαυτὴν τὴν ἐρώτησιν, μήπως δὲν ἦτο ἄραγε αὕτη ἡ κυρίως αἰτία τῆς ἀπομονώσεως ταύτης τοῦ υἱοῦ τῆς; Καὶ ἡ οὐδέποτε ἐξαπατώσα φωνὴ τῆς συνειδήσεως τῇ ἔλεγε: Ναί!

Καὶ οὕτω ἀπώλετο διὰ παντὸς ἡ ἡσυχία τῆς . . .

Ἡνοίχθη ἡνοίχθη. Ὁ κόμης Εγθέρτ εἰσῆλθε. Καθ' ὅλην τὴν παρελθούσαν νύκτα ἦτο ἄγρυπνος πλησίον τῆς μητρὸς του καὶ ἐφαίνετο ὡχρὸς καὶ κα-

ταβεδλημένος.

Αὕτη τῇ ἔτεινε τὴν χεῖρά τῆς.

— Ἀνεαυθῆς κακόμοιρε υἱέ μου;

Οὗτος ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν του. Ἐφαίνετο δὲ ὅτι ἡσθάνετο ἐπὶ τῆς καρδίας του ἀνυπόφορόν τι βάρος.

— Ἡ νοσοκόμος, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν ἐξ ἀπαντος νὰ ἔχῃς θὰ ἔλθῃ σήμερον. Ἡ ἄμαξα ἐστάλη ἤδη εἰς τὸν σταθμόν τοῦ σιδηροδρόμου νὰ τὴν παραλάβῃ. Ἠδύνασο ἐξηκολούθησεν οὗτος μετὰ ποιᾶς τινος στενοχωρίας καὶ ἀνευ τοῦ ξένου αὐτοῦ προσώπου νὰ ἔχῃς τὴν περιποίησιν σου. Εγὼ καὶ ἡ Παυλίνα —

— Ὅπως λέγω ἐγὼ εἶνε καλλιτέρας. Ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡμπορεῖτε σεῖς νὰ κοιμᾶσθε. Αὕτη εἶνε ἡ θέλησίς μου. Ἐπετα τῇ ἔκαμε νεῦμα νὰ πλησιάσῃ.

— Επεθύμουν νὰ ὁμιλήσω μαζύ σου, Εγθέρτε. Τὸ πρόσωπόν τῆς ἦτο ὡχρὸν ὡς τὸ τοῦ θανάτου. Οἱ σκοτεινοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς διέγραφον βαθεῖαν κοιλότητα,

— Υἱέ μου καταδασανίζομαι ἀπὸ μίαν ἀδικίαν τὴν ὁποίαν διέπραξα· εἶπεν αὕτη λαμβάνουσα τὰς χεῖράς του. Διότι καὶ ἐγὼ ὑπῆρξα συνένοχος διὰ τὴν ἀτυχίαν τοῦ γάμου σου!

Ἀμφότεροι οὐδέποτε εἶχον ἀναφέρει τὸ ὄνομά τῆς Λουκίας, διότι ὁ κόμης ἡσθάνθη ἑαυτὸν τότε θανασίμως προσβεβλημένον.

Δὲν ἐγνώριζε δὲ ἡ κόμησσα ἂν τὸ αἶσθημα τοῦτο καταπραῦνθη ἢ ὀχι.

Οὗτος σπένεσπασεν ἀκουσίως τὰς ὀφρὺς του.

(Ἀκολουθεῖ)

ἑλληνίδος φωνῆς συνεκινεῖτο μέχρι θαυρόων καὶ ἐνέθουσία μέχρις ἐξάψης καὶ ἀκατασχέτου παρορράας, ὁ ἐπαινέτης τοῦ νόμου καὶ τῶν ὁμοίων του, ὁ ῥήσας ἐν μέσῳ ἡμῶν τὸ μέλλον τῆς ἐριδος καὶ συναγαρίζας τῷ εὐγενεῖ καὶ ὑψίστῳ ἐπαγγέλματι τοῦ διδασκάλου καὶ ἡθοποιοῦ τοῦς κομματισμοὺς καὶ τὰ πάλῃ ἐκείνους, ὅστις χάρις εἰς τὰ τοιμηρὰ καὶ ἀμερόληπτα ἄρθρα τῆς „Οδησσοῦ“ κατέστη γνωστὸς καὶ τῷ ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμογενεῖ στοιχείῳ, ὁ Γ. Γοργίας πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν καὶ ἀπορίαν πάντων διαφίρεται διδασκαλὸς εἰς τὸ Βουλγαρικὸν γυμνάσιον τοῦ παρὰ τὸν μυστηριώδη Δούναβιν Βιδυνίου, εἰς τὰς περιφημοὺς τοῦ ὁποῖου φυλακὰς ἀπεστέλλοντο ἐπὶ τουρκοκρατίας οἱ ἐπιφωότεροι κακὸργοι. Τοῦτο ἐν παρεκβάσει ἱστορικῇ καὶ ἀσχετῶς πρὸς τὸ προσκείμενον. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι τὸ διαρίεσθαι τινα διδασκαλὸν σχο-

λείου, ἔστω καὶ ἑτερογενούς, δὲν εἶνε βεβαίως ἐπενειδῆστον· ἀλλὰ δι' ἓνα αἰσθηματικὴν πατριώτην, ὁπαδὸν τῶν θεωρητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἰθανικωτέρων ἐθνικῶν ἰδεῶν, δι' ἓνα, ὅστις διεκέρυττεν ὅτι συγχωρεῖ (sic, sic) τοῦς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀπλῶς καὶ μόνον ὅπως μὴ διασφρηταὶ ἐν ἑτερογενέσι δικαστηρίοις τὸ ἑλληνικὸν ἄνομα ἐν ξένη χώρα, δι' ἓνα συντόμως εἰτεῖν Γοργίαν εἶνε βεβαίως ἀξιολογούμενον καὶ παρ' ἡμῶν!

Οὐδὲν ισχυρότερον τοῦ ὅπλου, λέγει δημόδης τις λόγος, τὸ ὅποιον σὰς προσφέρει ὁ ἀντίπαλος! ὁ κ. Γοργίας παρέσχεν ἡμῖν παρόμοιον ὅπλον. Η „Οδησσοῦ“, ὡς καὶ ἐκ τῶν ὑπερῶν ἀπεδείχθη, εἶχε δικαίον κατακραυγάζουσα κατ' αὐτοῦ στεντορεία καὶ πατριωτικὴ φωνὴ καὶ ἐν τῇ δικαίᾳ αὐτῆς ἐθιμιάμβουσε, μάλλον δὲ ἡ γενομένη αὐτῇ διπλὴ ἱκανοποίησις εἶνε ὑπερτέρα παντὸς

ἠριάμβου τὸν ὅποιον ποτε ὠνεῖρεῖσθαι.

Τὰ ἡμέτερα σχολεῖα ἀπὸ ἡλλήγης τοῦ Γοργίου, τὸν ὅποιον ἀπ' ἀρχῆς ἐχαυοκτερίσαμεν ὡς ἀκατάλητον καὶ δὴ ἐπὶ τῆς ἐφορίας, τῶν τέως προσιατῶν καὶ θιασωτῶν του!

„Κάλλιον ἄργα, παρὰ ποτε“!

Ἐπὶ τέλους ἀπὸ ἡλλήγης ἀπ' ἡμῶν τῶν ἀχαρίστων καὶ ὑποτυμητῶν τῆς σοφίας καὶ μορφώσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡμεῖς ἀπὸ ἡλλήγης ἀπ' αὐτοῦ!

Πῶς δὲ ἐπὶ τῇ ἀδυσίσει ὠπεποιθῆσαι ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ καταλάβῃ διδασκαλικὴν ἐδραν ἑλλην. ἐκπαιδευτηρίου παύομεν γράφοντες περὶ αὐτοῦ, καθόσον ὅσα ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς στήλαις τῆς „Οδησσοῦ“ ἐγράψαμεν καταπτόμενοι αὐτοῦ ὡς διδασκάλου ἑλλήνος ἦτοι ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, οὐχὶ δὲ ἀπλῶς ὡς ἀτόμου καὶ ἰδιώτου διδ-

τοῦ βίου, παρασιωπήσαντες μέχρι τοῦδε πολλὰ καὶ αὐτοῦ ἀποσταλείων πύλας ποτὲ ἡμῖν διατριβῶν, εἰ καὶ ὁ φίλος μας Γοργίας δὲν ἐφάνη πρὸς ἡμᾶς τοσοῦτον εὐγενῆς καὶ ἀδρόφρων ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀφοῦ, μὴ παρουσιασθεῖς πρὸ τοῦ ἐφετερίου Ρουστούκίου τὴν δικάσιμον ἡμέραν τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως τῶν λόγων ἐνεκεν ἡγνωσόμεν περιπίπτων εἰς φρικτὴ ἀνίφασιν πρὸς τὴν ἐπίσημον ἀπὸ βήματος διακήρυξιν ὅτι συγχωρεῖ τοῦς ἐχθροὺς του ἐκ μυχιῶν καρδίας, ἀπέστειλεν αἰτησιν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐν λόγῳ ἐφετερίου δι' ἧς παρεκάλει αὐτὸ ὅπως ἐπικυρώσῃ τὴν ἀνιδίκην τοῦ καταδίκου.

Ὅπως δὴ ποτε ἐπὶ τέλους ἀπὸ ἡλλήγης.

ΜΑΚΑΡΟΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΜΗΡΑ

ΕΝ ΠΥΡΓΩ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ

ΕΝ ΤΗ

ΕΚΘΕΣΕΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΟΙΟΤΗΤΗ ΑΡΙΣΤΗ

ΕΥΘΥΝΙΑ

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ, ΦΙΔΕΔΕΣ, ΚΡΙΘΑΡΑΚΙΑ, ΣΠΑΓΕΤΑ,
ΚΟΥΣΚΟΥΣΙΑ, ΠΟΥΦΚΑΔΕΣ Κ.Τ.Λ.

Τὸ μακαρονοποιεῖον τοῦτο ἄριστα καταρτισθὲν διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων παράγει ἑπὶ τὰ 20 διάφορα εἶδη ζυμαρικῶν ἐφαμιλλῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνωτέρων παντὸς συναγωνισμοῦ. Αναδέχεται ν' ἀπεστείλῃ παραγγελίας εἰς οἰονδήποτε μέρος τοῦ κράτους ἔστω καὶ μικρὰς ποσότητος πρὸς τὸ παρόν, πρὸς πίστιν τῶν καταγαλωτῶν περὶ τῆς ἀρίστης κατασκευῆς αὐτῶν.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν: Πρὸς τοὺς Κυρίους

100—30

ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΜΗΡΑ

ΕΙΣ ΠΥΡΓΟΝ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, Αὐγούστου 20 1894.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio)	ἀγορὰ εἰς χρυσόν		πωλήσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λβδ	εκ.	λβδ	εκ.	λβδ	εκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100.	—	277	—	—	—
φράγκ. χρυσᾶ	100.	—	102	—	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φινρ.	100.	—	203	30	202	—
φράγκ. χρυσᾶ	100.	—	100	50	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100.	—	124	75	124	35
φρ χρυσᾶ	100.	—	100	60	—	—
Γαλλίας } φράγκα χρυσᾶ	100.	—	100	45	—	—
Βελγίου }						
Ἰταλίας }						
Ελβετ. }						
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1..	—	25	32	25	28
φράγκ. χρυσᾶ	100.	—	100	60	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1..	—	22	92	22	86
φράγκ. χρυσᾶ	100.	—	100	50	—	—
Σερβίας } φράγκα χρυσᾶ	100.	—	100	25	—	—
Ρουμανίας }						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	—	—	—	—	—	—
Εἰκοσφραγκον ἐν Βιέννῃ II.	—	—	—	—	—	—

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 1 λέβον

Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τῆς Πηγαμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἐκ

Ο Λ Γ Α

ΠΟΤΟΝ ΥΓΙΕΙΝΟΝ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΙΚΟΝ

ΕΦΕΥΡΕΘΕΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Τὸ ὑγιεινὸν καὶ στομαχικὸν τοῦτο ποτὸν τὸ ὑπὸ τοῦ ἐν Σμύρνῃ κ. ΓΕΩΡΓ. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ἐφευρεθὲν, οὐχὶ μόνον πρὸς τὰ ὁμοειδῆ αὐτοῦ εὐρωπαϊκὰ ποτὰ ἀμιλλᾶται, ἀλλὰ δυνάμεθα μετὰ πεποιθήσεως νὰ εἴπωμεν ὅτι κατατάσσεται ἐν οἷᾳ πρώτῃ μοίρᾳ μετὰ πάντων. Δι' ὃ καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων, ἰδιαζόντως ἐκτιμήσασα τὴν ἀξίαν τοῦ ποτοῦ τούτου, ἠδύοκσε νὰ παρασέσῃ αὐτὸ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΜΟΥΣ ΤΗΣ Α. ΥΨ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ. καὶ νὰ ἐκφράσῃ τῷ ἐφευρέτῃ διὰ τοῦ κλειδοῦχοι τῶν ἀνακτόρων κ. Μεσσαλά τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς εὐαρέσκεϊαν.

Ἡ ΟΛΓΑ εἶναι τὸ μόνον ποτόν, ὅπερ συνδέσθησαν καὶ συνιστάσι μετὰ προηγουμένης δοκιμᾶς οἱ ἐγκριτότεροι τῶν ἱατρῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης τὸ συντελεστικώτερον εἰς τὰς στομαχικὰς παθήσεις καὶ τὴν ὑγίαν ἐν γένει.

Τασσαράκοντα καὶ τριῶν διαπρεπῶν ἐπιστημόνων ἐγγραφοὶ ἐπιδοκιμασίαι, ἐπιβεβαιοῦσι τὸν θρίαμβον τοῦ ποτοῦ τούτου. Ἐκαστὴν δὲ φιάλην συνοδεύει φυλλάδιον, περιγράφον τὴν ἰδιότητα τοῦ ποτοῦ ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς χρήσεως. Παρὰ δὲ τοῖς ἐν Πύργῳ ἀντιπροσώποις εὐρίσκονται τὰ ἀντίγραφα τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἱατρῶν.

Ἐκτὸς τῆς ὑψηλῆς ἐκτιμήσεως ἣν τὸ ἱατρικὸν σῶμα ἐπεδείξατο πρὸς τὴν ἐπιτυχὴ ταύτην σκευασίαν τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ τῇ αἰτήσῃ τῆς Α. Ε. τοῦ Μαυρογένους πασσᾶ ἰδιαιτέρου ἱατροῦ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τὸ ποτόν τοῦτο ὑπεβλήθη εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν παρὰ τοῦ πρώτου χημικοῦ τῶν ἀνακτόρων κ. Ζάννη, ἐκ τῆς ἐκ-

θέσεως τοῦ ὁποῖου γίνεται δῆλον ὅτι ἡ ΟΛΓΑ κατασκευάζεται ἐκ φυτικῶν ἀποκλειστικῶς οὐσιῶν, τὰ μάλα ὠφελίμων τῇ ὑγείᾳ καὶ ἰδίᾳ τῷ στομάχῳ, καὶ ὅτι μετὰ ὅλας τὰς ἐπισταμένους ἐρεῦνας, οὐδεμία ἐπιβλαβὴς οὐσία εὐρέθη ἐν αὐτῇ.

Τὸ ποτόν ΟΛΓΑ ὡς τονικὸν τοῦ στομάχου συνιστάται παρὰ τῶν ἱατρῶν ὡς μέγα προφυλακτικὸν κατὰ τῶν χολερικῶν ἐπιδημιῶν.

Συνιστῶμεν ὅθεν μετὰ θάρρους τὸ ποτόν τοῦτο εἰς τὸ εὐγενὲς δημόσιον τῆς Βουλγαρίας ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς οἰκογενεῖας ὡς ἀπαραίτητον ὑγιεινῆς ἐφόδιον, ἀφοῦ μάλιστα ἡ εὐτελὴς τιμὴ ἐκάστης φιάλης καθιστᾷ αὐτὸ προσιτὸν εἰς πάντας.

Εὐρίσκεται εἰς πάντα τὰ κεντρικὰ καφενεῖα, παντοπωλεῖα καὶ ζυθοπωλεῖα, ἐν τε ἐνταῦθα, Πύργῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Ἰδοὺ τὰ ὀνόματα τῶν ἐν Κ)π)όλει ἱατρῶν:

Γ. Αντωνιάδης. — Α. Βαφιάδης. — Αχιλλεὺς Δημητριάδης, Δ. Εὐθυβούλης. Α. Καμπούρογλου. — Κλεόβ. Χ. Κοκκολάτος. — Loghiades — Α. Mortmann. Ι. Μπαλῖλης. — Γ. Ι. Μολοχάδης. — Κ. Σ. Μαρκῆς. — Δ. Ν. Ματσούκης. — Ν. Ναρλῆς. — Λ. Περδικάρης. — Τηλ. Παπαδημητρίου — Σ. Παπαδόπουλος. — Κ. Στεκούλης. Σ. Τριανταφυλλίδης. — Παναγ. Χατζηχρήστου. Α. Χρηστίδης. — Μ. Ψαλίδας.

Πρὸς δὲ 32 πιστοποιητικὰ διαπρεπῶν ἱατρῶν Σμύρνης.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Μόνον ἀντιπρόσωποι ἐν Βουλγαρίᾳ:

ΠΑΓΩΝΗΣ καὶ ΓΓΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΝ ΠΥΡΓΩ (Βουλγαρία)